

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

792

Szerző:

Cím:

Forrás:

A Nemzeti Színház tagjai nyomorognak

Uj Nemzedék

Bsp.
(Hefv.)

1920 7/24
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Hely

Idő

Személy

Helyszám

350.8 792

1920

A Nemzeti Színház tagjai nyomorognak

— Éjjeli menedékhely — Üres színészlakások — Izgalmas gyűlés —

Ezen a helyen több ízben szavá tettük a Nemzeti Színház ügyét. Kemény bírálatot illettünk a színház vezetését, mely megengedte, hogy a legválságosabb korszakban szellemileg teljesen lerongyolódjon a Nemzeti Színház. Sajnos azonban, a színház háboruban kezdtek rongyos, hanem már a szó szoros értelmében. Hibetetlennek hangzik, de a színház tagjai éheznek és nyomorognak.

Valaha a Nemzeti Színházi tagságot színésznnyelven „kanonoki stallum“-nak nevezték és a megállapodást, a nyugalmat s a jólétet jelentette. A színház tagjai háboruban kezdtek el a nyomorgást, most azonban oly fokra hágott az inségük, hogy akár akarják, akár nem, kénytelenek lesznek beszüntetni a működésüket, mert nem tudnak majd játszani. Valóságos éjjeli menedékhely lett az ország első színházából. Igen sok tag, aki családost is, havi 7—800 korona fizetést kap, úgy, hogy a cselelédbérrel összehasonlítva, mely most 2—30 korona Budapestben s azonkívül lakás és teljes ellátás is jár vele, a művészi honorárium mé-

lyen alatta marad a szobaleányok és a szácskésnők tiszteletdíjának.

Ennek következtében a színészek minden jóakarattal nem tehetnek eleget kötelességüknek. Természetesen legtöbb család cselelédet sem tud tartani és minihogy a próbák délelőtt vannak, a színésznő választat előtt áll, vajjon próbára menjen-e vagy főzzön, ebédjen-e. Hetekig nem esznek melet a Nemzeti Színház tagjai. Legtöbben már pénzre tette minden szőnyegüket, minden butorukat és minden könyvüket, hogy legalább a gyerekeiknek tudjanak enni adni. Egy kiváló családost színész mindenét eladta, csak az ágya maradt meg, melyben alszik.

Leírhatatlan és égbekiáltó ez a nyomorúság. Mi már mult heten irtunk a Nemzeti Színházi tagok fizetésemeléséről. A kultuszminiszteriumban azt az értesülést kaptuk, hogy elvben már rendezték a fizetéseket, csak még a pénzügyminiszternek kell jóváhagyni a listát.

Tegnap délelőtt 12 órakor a Nemzeti Színház társalgójában gyűlést tartottak a tagok fizetésemelés ügyében, mely minden ígérlet ellére már hónapok óta húzódik. A hangulat nagyon izzó és elkecseregett volt. Mihályfi Károly elnökölt. Gál Gyula azt indítványozta, megszessenek küldöttséget a kultuszminiszterhez közölnék vele, hogy amennyiben egy héten belül nem rendezik a fizetésüket, nem tarthatnak

előadást a Nemzeti Színházban. Ezt az indítványt elfogadták. Ekkor többen felszóltak abban az értelemben, hogy a Nemzeti Színház tagjai nem folyamodhatnak — még ilyen kétségbeesett körülmények között sem — forradalmi eszközökhöz. Ezt az álláspontot képviselte Gyenes László, Pethes Imre, Hevesi Sándor dr. a Nemzeti Színház rendezője. Végül abban állapodtak meg Fehér Gyula indítványára, hogy budapesti színészek szövetsége járjon el a fizetésrendezés ügyében és egy bizottság, melynek tagjai Gál Gyula, Molnár László, Váradi Aranka és Vizváry Mariska a kultuszminiszternél képviseli a tagok jogos érdekét.

A gyűlésen statisztikai adatokkal bizonyították, hogy a Városi Színház harmad- és negyedrangú alkalmazottai sokkal több fizetést kapnak, mint például Odry Árpád vagy Váradi Aranka.

Mi a legnagyobb mértékben és a leghatározottabban támogatjuk az ország első színházának, a legjobb magyar színészek követelését. A magyar műveltség leírhatatlan kára, hogy a Nemzeti Színház nemcsak szellemileg van válságban, de immár csőd előtt áll. Ambrus Zoltán beteg, a színművészeti tanács pedig nem alralkalmas arra, hogy erélyes kézzel oldja meg a helyzetet. Ide egy erőskezű, emberien gondolkozó tetterős férfi kell, akinek a szivügye a magyar műveltség ügye.

Budapest, főváros házinymondója 1919.